

หมวด 7 ความผิดลหุโทษ

บทบัญญัติที่กล่าวอธิบายมาในลักษณะ 1 เป็นบทที่ใช้แก่ความผิดทั่วไปนั้นให้ใช้ในการผิดความผิดลหุโทษด้วย มีข้อยกเว้นเพียงสามประการคือ

1. การกระทำความผิดลหุโทษตามประมวลกฎหมาย แม้กระทำโดยไม่มีเจตนาก็เป็นความผิด เว้นแต่บทบัญญัติตามความผิดนั้น จะมีความบัญญัติให้เห็นเป็นอย่างอื่น (มาตรา 104)
2. ผู้ใดพยายามกระทำความผิดลหุโทษ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ (มาตรา 105)
3. ผู้สนับสนุนในความผิดลหุโทษ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ (มาตรา 106)

มาตรา 102 บัญญัติว่า ความผิดลหุโทษคือความผิดซึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ นอกจากที่ประมวลกฎหมายบัญญัติไว้ในภาคสามว่า ลหุโทษแล้ว ความผิดตามกฎหมายอื่น ๆ ถ้าเป็นความผิดที่ต้องระวางโทษดังกล่าวก็ต้องถือว่าเป็นความผิดลหุโทษด้วย